

Meditation:

at efterfølge Dig
være i din umiddelbare
nærhed
holde min overbevisning
op mod dig

at efterfølge dig
åbne mit hjerte for dig
og for alle,
der tilhører dig

at efterfølge dig
føle mig ind i
hvad der bevæger sig i dig
ydmyghed

at efterfølge dig
lydig indtil mine alt for små
forestillingerers død

at efterfølge dig
blive afkrævet et helt 'ja'
ingen halve løsninger
for din skyld

at efterfølge dig
blive trøstet
for du ved alt
jeg elsker dig

at efterfølge dig
have tillid til
at du bærer vor kærlighed
frem til fuldendelse

Skt. Annæ Kirke

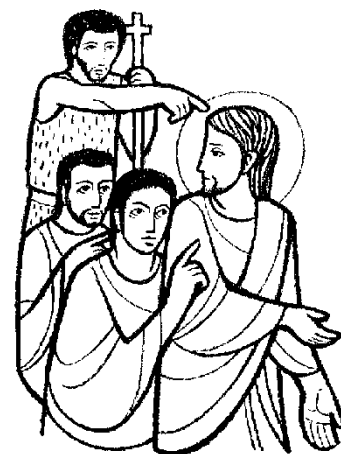
2. alm. søndag
2021
Læseår B

Meditation -
og oplysninger til brug i ugens løb

Der er mange veje til Gud

Mange samtaler er som en brønd – skræmmende og forjættende, farlige og eventyrlige, de kan forandre alting: bagefter er man et andet menneske, om man vil eller ej. Disse ord kan også passe på mange beretninger om 'kald' såvel i Det Gamle Testamente som i Det Nye Testamente. Gud kalder det enkelte menneske til at være medhjælper. Han henvender sig direkte og overdrager et medansvar for andres ve og vel, og presser undertiden til det yderste. Jonas er et eksempel, han ville flygte tværs over havet. Eller Samuel, han vidste egentlig slet ikke, hvem det var, der kaldte på ham om natten, men han fik hurtigt lært, at han skulle tage sine forpligtelser alvorligt. Og sådan bliver alle, som Herren kalder til sin tjeneste hen ad vejen til vejvisere for andre. De bliver kaldet og udvalgt til at stå deres medmennesker bi på deres livs pilgrimsveje. Alle kald er risikofyldte og kræver beredvillighed til at bryde op og gå ud i det uvisse.

Da Jesus så Johannes stå ved Jordanflodens bred sammen med to af sine disci-

ple skete der et større kald: Døberen gjorde de to følgesvende opmærksomme på Jesus: »Se, dér er Guds lam.« Og de fulgte straks Jesus. Jesus vendte sig blot om og sagde: »Hvad vil I?« I deres svar kan man fornemme deres længsel – et ønske om tryghed: »Rabbi, hvor bor du?« Vi får endog nogle detaljer at vide: »De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time.«

Vi får også at vide, at den ene var Andreas, Simon Peters bror. Da de to mødtes senere, førte han ham til Herren. Og sådan kan den ene vise den anden vejen, og der kan opstå et nyt kald.

Når mennesker hjælper andre mennesker, viser dem nye veje, er der mulighed for forandring og omvendelse. Og når et menneske kalder et andet menneske, er det som oftest en helt anden, der har kaldt først, på sin egen måde.

Der er mange veje til Gud, så mange, som der er mennesker. Og Gud kalder med forskellige stemmer. Hver enkelt går mod Gud på sin egen måde. Det er op til os selv, om vi svarer, og på hvilken måde. Ofte bliver sådanne kald kaldt

for en Guds gave. Netop en Guds gave, fordi de ikke altid følger menneskelig logik, men snarere et guddommeligt vink. Den rumænske biskop Petru Ghergel sagde i forbindelsen med kommunismens fald: »Netop fordi den ateistiske propaganda hele tiden blæste én i ansigtet, netop fordi man hele tiden måtte svømme imod strømmen, havde vi mange kald. Det var lidelsernes skole, der styrkede os og gjorde os beslutsomme.«

Èt er sikkert: Når Gud kalder, så må mennesket stille sig til rådighed, måske yde et offer og tage smerte og lidelse på sig. Den, der vil følge Jesus, må ikke være en bangebuks og en nøler. Den, der indlader sig med ham, må gøre det af hele sit hjerte og med hele sin styrke.

Adalbert L. Balling:
DAS GROSSE SONNTAGSLESEBUCH

Stigen, der når fra jord til himmel

Johannesevangeliet 1, 35-51

I DET GAMLE TESTAMENTE hører vi om Isaks søn Jakob, der må flygte hjemmefra efter at have snydt sin storebror Esau for den velsignelse, der tilkom den førstefødte søn. Da Jakob om natten lægger sig til at sove et ukendt sted, ser han i drømme en stige, der når fra jord til himmel. Foroven åbner himlen sig, og Gud står foran ham, velsigner ham og lover, at i ham skal alle jordens folk velsignes. Da Jakob vågner, forstår han, at stedet er "Guds hus, det er himlens port", og han sætter stenen, han har brugt som hovedgærde, som en stenstøtte for at markere dets hellighed.

Jakob drog videre, men velsignelsen gik videre fra generation til generation, indtil den foldede sig ud i Jesus, der var efterkommer ikke bare af Jakob, men også af kong David.

Velsignelsen er mere end ord, mere end et ønske. Den er en kraft fra Gud, og den breder sig fra den velsignede ud i verden som fred, glæde og fællesskab. Det er godt at være, hvor velsignelsen er, og i dagens evangelium skildres det, hvordan unge mennesker drages mod Jesus, nærmer sig og bliver hans disciple. To af dem spørger, hvor han bor, og går med ham hjem, de kalder på deres venner og fortæller, at Jesus må være den, profeterne har ventet på. Den sidste, vi hører om, er Nathanael. Han er på forhånd lidt skeptisk over for de store forventninger, de andre stiller til Jesus, der jo bare er en tømrersøn fra Nazaret; men da Jesus hilser ham og ikke bare kender hans inderste tanker, men også ved, hvorfra han kommer, forstår Nathanael med et, hvem Jesus er, og udbryder som i en bekendelse: "Du er Guds søn, du er Israels konge." Og Jesus svarer ved at knytte forbindelsen tilbage til Jakob og den velsignelse, Gud lyste over ham, da han lover sine disciple, at de skal se himlen åben og Guds engle stige op og ned over menneskesønnen.

Da jeg var præst, var der en gammel mand, der altid, når han sagde farvel ved kirkedøren, tilføjede: "Til lykke med velsignelsen." Han havde forstået, at hver gang velsignelsen lyder i kirken, ser vi himlen åben, og Gud selv lyser velsignelsen over os, så vi kan gå ud i hverdagen og være til velsignelse.

AF LISBETH SMEDEGAARD ANDERSEN

Liturgisk kalender

Søndag	2. almindelige søndag (II Ps)
17. 1.	1.L: 1 Sam 3,3b-10.19 V: Sl 40,2.4ab.7-10 2.L: 1 Kor 6,13c-15a.17-20 Ev: Joh 1,35-42 Se, jeg kommer for at gøre din vilje, min Gud
Mandag	L: Hebr 5,1-10 V: Sl 110,1-4 Ev: Mark 2,18-22
18. 1.	Du er præst for evigt på Melkisedeks vis <i>Den økumeniske bedeuge begynder</i>
Tirsdag	Henrik , biskop og martyr (†1158) (m)
19. 1.	L: Hebr 6,10-20 V: Sl 111,1-2.4-5.9.10c Ev: Mark 2,23-28 Herren husker på sin pagt for evigt
Onsdag	Sebastian , martyr (†288)
20. 1.	L: Hebr 7,1-3.15-17 V: Sl 110,1-4 Ev: Mark 3,1-6 Du er præst for evigt på Melkisedeks vis
Torsdag	Agnes , jomfru og martyr (†ca.250) (m)
21. 1.	L: Hebr 7,25 – 8,6 V: Sl 40,7-10.17 Ev: Mark 3,7-12 Se, jeg er kommet, Herre, for at gøre din vilje
Fredag	Vincent , diakon og martyr (†304)
22. 1.	L: Hebr 8,6-13 V: Sl 85,8.10-14 Ev: Mark 3,13-19 Troskab og sandhed mødes
Lørdag	L: Hebr 9,2-3.11-14 V: Sl 47,2-3.6-9 Ev: Mark 3,20-21
23. 1.	Gud drager op under jubelråb, Herren til hornets klang
Søndag	3. almindelige søndag (III Ps)
24. 1.	1.L: Jon 3,1-5.10 V: Sl 25,5-7bc.8-9 2.L: 1 Kor 7,29-31 Ev: Mark 1,14-20 Vis mig dine veje, Herre, lær mig dine stier

Kirkelig vejviser

Sognekontoret: Hans Bogbinders Alle 4, 2300 København S

Kontortid: onsdag & torsdag kl. 10-12 de øvrige dage efter aftale

Telefon: 50 28 91 74

E-mail: sanktannaekirke@katolsk.dk

Hjemmeside: www.stanneschurch.dk

Sognepræst:

p. Wieslaw Podlach tlf.: 2765 1069 wpodlach@wp.pl

Øvrige præster:

p. Jacek Stanislawski tlf.: 5028 9148 stanislawski@redemptor.pl

p. Piotr Grzeskiewicz tlf.: 5028 9315 piotr.cssr@gmail.com